

Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica štev. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: Upravništvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se
plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIII.

Celovec, 21. novembra 1914.

Št. 59.

Sveta vojska mohamedancev

Že v prvi balkanski vojski se je pisalo, da utegne turški sultan, ki je obenem poglavar vseh mohamedancev (članov turške vere), proglasiti »sveto vojsko« za vse mohamedance, imenovano »džihad«. Toda tedaj tega ni storil, ker je bil v nevarnosti le en del Turčije.

V sedanji svetovni vojski pa je nevarnost za mohamedansko vero. Tako proglašala sultan. V Turčiji, Severni Afriki, Perziji, Afganistanu in Indiji prebiva mohamedansko prebivalstvo, ki šteje okoli 300 milijonov. Povsod v teh deželah ali že vladajo Angleži, Francozi in Rusi, ali pa so te dežele v nevarnosti, da pridejo pod njihovo oblast. V Indiji in Egiptu so gospodarji Angleži; Rusija si je prisvojila že kakih 18 milijonov mohamedancev na Kavkazu in sili v Perzijo, kjer ima že železnice, kakor tudi Angleži. Francija se zelo briga za Sirijo in Palestino, nad katerima ima svoj protektorat. V Maroku ima Francoska svojo kolonijo. Tako se mohamedanci bojijo za obstoj svoje vere.

Libijo, v kateri Lahi še niso postali popolni gospodarji, je sultan izvil iz proglavitve svete vojske, kakor tudi nimajo dolžnosti, hiteti pod zastavo Mohameda podložniki Avstrije, ki so turške vere. Enver-bej, vrhovni poveljnik turške vojne, razvije po proglasu svete vojske, zeleno prerokovo zastavo, in vsi mohamedanci imajo dolžnost, da se pridružijo vojski. Enver-bej razglašala sultanov razglas in pristavlja: »Naprej, vedno naprej! Zmaga, slava, mučeništvo in raj pred nami, za nami smrt in sramota!«

Za odločitev vojsk v Evropi napoved svete vojske ne bo pomenljiva, pač pa utegne prizadeti zlasti Angležem, pa tudi Francozom in Rusom veliko škode v njihovih kolonijah in iste, vsaj eno ali drugo, osvoboditi tuje nadoblasti. Na kako veliko enotno akcijo mohamedanstva pa ni misliti, ker nimajo potrebnega brodogoja za prevažanje čet iz enega dela sveta v drugega in ker nimajo dovolj železnic.

Ostane še tudi vprašanje, če bodo vsi mohamedanci tudi sledili sultanovemu klicu, zlasti Arabci. Afganistanski vladar se je sultanovemu klicu že odzval in se obrača v prvi vrsti proti Angležem.

Vsekako se je s prelitvijo svete vojske zopet razširila svetovna vojska in bo prelite veliko krvi.

Z bojišč.

SIJAJNI USPEHI NAŠIH ARMAD V SRBIJI.

Valjevo zavzeto.

Dunaj, 16. novembra. (Kor. urad.) Na južnem bojišču naše zmagonosne čete s svojim trdovratnim zasledovanjem sovražniku niso pustile časa, da bi se bil na mnogoštevilnih, zlasti pri Valjevu že leta sem pripravljenih utrjenih postojankah razvrstil k novemu resnemu upiranju. Zato je tudi včeraj pri Valjevu došlo le do bojev s sovražnimi zadnjimi četami, ki so bile po kratkem boju pognane, zapustivši ujetnike.

Naše čete so dosegle Kolubaro, zasedle Valjevo in Obrenovac.

Sprejem v Valjevu je bil značilen: Najprej cvetlice, pa le za slepilo; takoj nato so jim sledile bombe in streli iz pušk.

Zavzetje Črnega vrha.

Zagreb, 16. novembra. Neki čatnik poroča z južnega bojišča: Od 17. septembra smo imeli zaseden Črni vrh in bližnje vrhove. Pa višine, zaznamovana s kotom 708, nismo mogli zavzeti, ker je dohod zelo strm in so bili Srbi zelo dobro zakopani. Konečno je bilo treba tudi to postojanko zavzeti. Stotnik Prohaska od 78. pešpolka se je ponudil, da s prostovoljci prežene Srbe s teh postojank. Od raznih polkov se je prijavilo nad 700 vojakov, pa stotnik Prohaska si je izbral le 200 mož. Najprej so izkopali jarke do čisto blizu srbskih postojank. V noči od 5. do 6. t. m. so začeli na srbske

postojanke hudo streljati. Ob 1. uri ponoči se je stotnik Prohaska priplazil s svojimi junaki do srbskih strelnih jarkov in preden so se Srbi zavedli, so bili od vseh strani napadeni, ker so obenem prišle tudi rezerve. Začel se je kratek, pa krvav boj, ki je končal s tem, da so Srbi pustili na mestu nad 500 mož mrtvih in jih ravnotoliko ujeli. S tem so naše čete dobile eno najmočnejših srbskih postojank, ki obvladuje vse ozemlje do Valjeva.

V Srbiji odločitev blizu.

Dunaj, 16. novembra. Vojni dopisnik lista »Neue Freie Presse« poroča: Naša ofenziva v Srbiji napreduje zelo ugodno. Sovražnik beži. Odločitev zna morda kmalu priti. Dogodki zadnjih dni opravičujejo sodbo, da se bo izpolnilo upanje feldcajgmojstra Potioreka, da bodo operacije na jugu v začetku zime končane.

Potiorek o zmagah v Srbiji.

Dunaj, 16. novembra. (Kor. urad.) Uradno se poroča: 16. novembra. Feldcajgmojster Potiorek, vrhovni poveljnik naših balkanskih čet, je danes izdal na svoje čete ta-le oklic:

»Po devetdnevnih bojih proti trdovratnemu, po številu močnejšemu nasprotniku, ki se je branil v skoro nepremagljivih postojankah, po devetdnevnih pohodih (marših) čez pečevnato pogorje brez potov in preko globokih močvirij, ob dežju, snegu in mrazu so hrabre čete 5. in 6. armade dosegle Kolubaro in sovražnika prisilile v beg.

Nad 8000 je bilo v teh bojih ujetih, 42 topov, 31 strojnih pušk in veliko vojnega materiala zaplenjenega. **Domovina ne bo ostala dolžna za to delo svoje hvaležnosti in občudovanja.**

Moja dolžnost je, da popolnoma priznam izvrstno zadržanje vseh čet in v imenu najvišje službe izrečem najtoplejšo zahvalo vsem častnikom in vojakom 5. in 6. armade. Kljub uspehu, doseženem z velikimi žrtvami in velikim

Podlistek.

Kako so Rusi zasedli Črnovce.

Dopisnik dunajske »Neue Freie Presse« poroča svojemu listu iz Črnovic z datumom 4. t. m.:

Župan dr. Weisselberger je dne 2. septembra prejel po nekem dečku pismo, ki je vsebovalo važen historičen dokument. To pismo, ki je bilo pisano v ruskem in nemškem jeziku, se je glasilo:

»Gospod župan! Če hočete izročiti mesto prostovoljno, potem pridite, prosim, v zuckkavsko tovarno sladkorja. Tu se dogovorimo o natančnejših pogojih predaje. Prinesite s seboj ključ mesta in eno puško. — Pigarewski, poročnik.«

Župan, ki se je nahajal tedaj v svojem privatnem stanovanju, je odšel v mestno hišo, vzel belo zastavo ter željena dva znaka predaje in se odpeljal v spremstvu nekaterih drugih oseb v Zuckko. Tjakaj so prišli tudi metropolit dr. pl. Repta, prelat Schmidt in tajnik rumunskega konzulata Gallin. Žu-

pan in zastopnik ruske armade sta določila sledeče točke:

1. Čuva se imetje in življenje meščanov.
2. Župan in občinski svet ostaneta na svojem mestu.
3. Tali se ne dajo.
4. Meščanska straža ostane in opravlja policijsko službo.
5. V mestu ostane majhna posadka.
6. Vodovod se nemudoma popravi.

Po vljudni poslovitvi so se vrnili zastopniki mesta v mesto. Župan je naznanil izpred mestne hiše pravkar se dovršeni zgodovinski dogodek, kar je napravilo na meščanstvo pretresujoč utis.

Deset minut pred 6. uro so začeli Rusi prihajati v mesto. Hudo razburjeno, potrto prebivalstvo je napolnilo prosta mesta na obeh straneh cest ter je nemo in globoko užaloščeno gledalo, kako so se ruske čete razlile po mestu. Najprej je prišlo več stotnih kozakov, kakih 1200 mož. Pred njimi je prihajala godba, ki jo je vodil kozaški stotnik z bičem. Nato je sledila pehota, en polk z ruskim zborom na čelu. Peli so in igrali rusko himno in vojaške pesmi. Nato so sledili v pisanem redu: Kavalerija, artiljerija in Čerkezi, ki so dirjali semtertja, da bi jih

bilo več videti. Na vsem tem ni bilo nič vojaško imponirajočega, temveč je napravljalo le utis vpada barbarjev.

Ob 9. uri zvečer sta prispela dva generala in več častnikov, ki so šli v mestno hišo, kjer jih je pričakoval župan dr. Weisselberger in duhovščina. Eden je bil kozaški general Ariutinov, drugi pa general Pavlov, poveljnik pehotnega polka Aleksander I.

General Ariutinov, majhen, čokat mož, z divjimi potezami v obrazu, je s hreščočim, daleč se razlegajočim glasom nagovoril prebivalstvo. V svojem nagovoru je dejal:

»Z božjo pomočjo priklopljam Bukovino ruski državi. Kot vidno znamenje tega zgodovinskega čina dam razviti našo polkovno zastavo in pozivljam župana, da takoj da razviti našo državno zastavo. Ruski vojaki ne bodo plenili in ne bodo izvrševali nobenih nasilnosti. Toda sledil bom zgledu Avstrijcev in zahteval isto, kar je zahteval general Bachmann, ko je prišel v Kameneč Podolski. Nalagam mestu kontribucijo 600 tisoč rubljev, ki se mora v gotovini ali pa v zlatu in srebru plačati jutri do 5. ure zjutraj. Ako bi se ne zgodilo to, obrnem topove proti mestu in je razrušim.«

skim trudom, ne smemo še počivati; izboren duh podrejenih mi čet jamči, da bomo svojo nalogo izvršili zmagoslavno do konca v zadovoljstvo našega najvišjega vojnega poveljnika, v slavo armade in blagor domovine.

Potiorek, feldcajgmojster.

Ta oklic, ki naj se obenem splošno objavi, bo gotovo povsod našel navdušen odmev. Hrabrim balkanskim armadam in njihovim zmagovitim voditeljem sem k dose-danjim sijajnim uspehom, ki kažejo, da bo trdovratni nasprotnik popolnoma omagal, v imenu vseh podrejenih mi čet čestital.

Nadvojvoda Friderik.

Bolgarija in vojna.

Iz Sofije se poroča z dne 16. t. m.: Uspešna ofenziva proti Srbiji vzbujala tukaj splošno nedeljeno veselje. Poročila o nadaljnjem hitrem prodiranju se z napeto nepotrpežljivostjo pričakujejo. Vsi drugi dogodki na evropskih bojiščih vzbujajo zaenkrat manj pozornosti.

Iz Niša se poroča, da na celi črti Šabac — Krupanj premagani Srbi bežijo, da so štirje polki deloma uničeni, deloma ujeti in da je bil glavni stan preložen v Kragujevac. — Tudi turške zmage na Kavkazu posebno zadovoljujejo. Tukajšnji turški poslanik je izjavil, da ima turška armada na Kavkazu trajno velike uspehe, zlasti odkar je pregnala Ruse s prve obrambne črte.

FRANCOSKA MORNARICA.

Francosko brodovje na Visu.

Splitski listi poročajo:

Na Vernih duš dan je priplovido francosko brodovje v naše morje. Ob 8 uri zjutraj je priplula v našo luko prva francoska torpedovka, za njo pa še 6, 7 drugih. Te so ostale sredi luke, prva torpedovka pa se je ustavila ob obali pred občino. Častnik, s papirjem v roki (zdi se, da je imel napisana vprašanja), je vprašal skupino ljudi, če zna kdo izmed njih francosko. Zglasil se je g. Marko Ivulić, katerega je častnik vprašal, kje je guverner t. j. župan, zakaj so zastave na nekaterih poslopjih obešene na pol droga in koliko bank je v mestecu. Ivulić mu je odgovoril, da se župan nahaja v svoji vili, da so zastave obešene na pol droga, ker je Vernih duš dan in da so na Visu tri posojilnice. Načelniki posojilnic so bili na obali in so jih Francozi vzeli na ladjo. Francozi so bombardirali bivše skladišče premoga in hišo čuvaja premoga. Na pošti so uničili brzovjavne in telefonske aparate. Nato so bombardirali rt Stončico, pretrgali kabel in zahtevali vojno kontribucijo 50.000 K. Da zbereta ta denar, sta bila z ladje izpuščena Pušić in Mužinić. Vrnila sta se z vsoto 21.000 K ter jih odštela Francozom, misleč, da bodo sedaj vsi izpuščeni na svobodo. Pa častnik je izjavil, da jih mora odvesti seboj in sicer župana viteza Topića, dr. Dojma, N. Pušića, Tramuntano in N. Mužinića.

Govor se je končal s »hura«, nakar je zaigrala kozaška godba rusko himno. Govor je izzval v nas zelo bridek občutek. Lasje so vstajali pokoncu ljudem in obhajala nas je kurja polt. Videti in slišati je bilo mnogo ljudi, ki so glasno začeli ječati. — Po tem sporočilu je general z mestnimi zastopniki in duhovščino odšel v mestno hišo. Šlo je predvsem za to, da se zniža kontribucija, ker so imoviti meščanje zapustili mesto in so ostali v mestu le ubožnejši sloji, ki niso mogli spraviti skupaj tako visoke vsote. General je rohnel in izpočetka ni hotel nič slišati o tem. Udaril je s pestjo po mizi in zakričal:

»Avstrijci so storili isto. V Kamencu Podolskem je morala moja hči izročiti svoj lišp, da je rešila mesto.«

Šele silnemu prigovarjanju sivolasega nadškofa in nad vse taktnemu posredovanju županovemu se je posrečilo pregovoriti generala. Privolil je, da se kontribucija zniža od 600.000 rubljev na 300.000 K. Še isti večer se je začel zbirati denar. Župan je izdal oklic na prebivalstvo, katero je pozval, naj reši mesto v tem težkem trenutku in naj prispeva h kontribuciji. Dne 3. septem-

V torek, dne 10. novembra je g. Pušić poslal iz Ženeve brzovjavko v Split, da so jih Francozi izpustili na svobodo, da se nahajajo v Ženevi in da se v kratkem vrnejo. Če so jim Francozi vrnili tudi denar, se ne ve.

ZAČETEK NOVIH BOJEV V GALICIJI.

Dunaj, 16. novembra. (Kor. urad.) Uradno se razglša: 16. novembra. **Na severnem bojišču so se začeli včeraj na nekaterih krajih naše bojne vrste razvijati boji.**

Namestnik šefa generalnega štaba:

pl. Höfer, generalni major.

Izpremema v ruskem poveljstvu.

Kakor javljajo poljski listi, je imenovan general Ruski, ki je poveljeval ruski armadi pred Lvovom, za vrhovnega poveljnika varšavskega okraja. — Dosedanji, varšavski poveljnik general Žilinski je dobil drugo mesto.

Berolin, 17. novembra. Med vojnimi ujetniki iz bitke pri Kutnu je tudi upravitelj v Varšavi pl. Korff in njegov štab.

Z NEMŠKO - RUSKEGA BOJIŠČA.

Berolin, 16. novembra dopoldne. Boji na vzhodu se nadaljujejo. Včeraj so vrgle naše čete sovražnika v ozemlje južno od Stallupönenena.

Naše čete, ki operirajo iz zapadne Prusije, so pri Soldau z uspehom ubranile prihod močnih ruskih sil in so vrgle ob desnem bregu reke Visle prodirajoče močne ruske sile po zmagovitem boju pri Lipnu proti Plocku.

V teh bojih je bilo do včeraj ujetih 5000 vojakov in uplenjenih 10 strojnih pušk.

V bojih, ki so se vršili že par dni kot nadaljevanje uspeha pri Wloclawku, je padla odločitev. Več ruskih armadnih zborov, ki so nam stali nasproti, je bilo pognanih nazaj do preko Kutna. Po sedanjih konstatcijah so izgubili Rusi 23.000 ujetnikov, najmanj 70 strojnih pušk in topov, katerih število še ni dognano.

Vrhovno armadno vodstvo.

KRVAVI BOJI V BELGIJI IN NA FRANCO-SKEM

Amsterdamski »Telegraf« poroča z belgijske meje:

Belgijske čete, ki so se bojevale ob Yseri, imajo sedaj odmor, ki jim je bil nujno potreben. Neki pehotni polk je izvršil med Nieuportom in Dixmuidnom v eni noči sedem bajonetnih naskokov. Od 250 mož se je vrnilo samo 50, drugi oddelki pa so imeli še več izgub. Skoraj gotovo je, da so samo Belgijci ob Yseri imeli 10.000 mrtvih in ranjenih. Lahko ranjeni ostanejo na Francoskem, težko ranjene prepeljejo na Angleško.

Angleško poročilo o bojih na Flandrskem pravi: Boje karakterizirajo pogosti in silni naskoki nemške pehote, in ravno tako silni protinapadi zaveznikov. Uspeh je bil ta, da smo pač imeli velike izgube; da pa smo obdržali svoje pozicije. Središče boja je bil Ypres, čegar obramba tvori eno naj-

bra je bilo prebivalstvo pod utisom preteče nevarnosti. Bili so ginljivi prizori, ki so se dogajali. Najubožnejši ljudje so nosili svoje imetje v mestno hišo. Srebrnino, denar in kar so imeli dragotin, vse so dali. Videti je bilo ženske, ki so nosile srebrno jedilno orožje, uhane, poročne prstane v mestno hišo, ubožni pravoverni Židi so žrtvovali svoje sobotne svečnike. Ni ga bilo človeka v mestu, ki ne bi bil prispeval po svojih močeh. Seveda pa ne bi bile zadostovale te žrtve, da bi se bila spravila skupaj zahtevana vsota, ko bi ne bili oni maloštevilni bogatini, ki so ostali v mestu, žrtvovali svojih zakladov. Nadškof je dal srebrnine v vrednosti 50.000 K.

Ko je minulo dopoldne in kontribucija še vedno ni bila zbrana, se je sklenilo s privoljenjem sodne oblasti odpreti zaprte zlatarske trgovine in vzeti iz njih potrebne zneske.

Ob 5. uri popoldne je bila zbrana vsota. General je prišel in izjavil, da ne vzame kontribucije. Hotel da je črnoviškemu prebivalstvu le dati okusiti one občutke, ki jih je občutilo prebivalstvo v Kamencu Podolskem.

važnejših epizod vojne tekom zadnjih treh tednov. Naše pozicije, ki se zajedajo v sovražne pozicije kakor kij, so se držale pod točo granat noč in dan in proti neprestanim napadom pehote. Kitchener poroča, da so Angleži uplenili 8. novembra 6 strojnih pušk in ujeli 100 Nemcev. Nadaljnje angleško poročilo konstatira splošno nemško ofenzivo proti angleškim pozicijam na severnem Francoskem ter priznava, da je bilo angleško severno krilo potisnjeno nazaj. Ker so se v Kanalu pojavili nemški podmorski čolni, transporti angleških čet ne gredo več preko Kanala.

Londonske »Daily Mail« pišejo: Naše upanje, da se Nemci odpovedo Calaisu, se ne uresničuje. Sedaj je naše geslo: Ojačenja na kontinent!

Bitka za Reims.

Berolin, 16. novembra. Obstreljevanje Reimsa se je zopet začelo. V četrtek je padlo v mesto 300 granat, ki so napravile mnogo škode. **Napadi zaveznikov na Dixmuiden so bili odbiti.**

Nemci zmagujejo.

Ženeva, 16. novembra. Od francoske strani se položaj tako-le slika: To, kar se je dosedaj doseglo, ni noben poraz na eni in nobena zmaga na drugi strani. Kar name-ravajo Nemci s svojimi trdovratnimi napadi v Belgiji kakor tudi pri Armentieres in Arras, da je resnična zmaga, ki bi levo francosko krilo prisilila, da se umakne in boj prekine, da se nanovo organizira in izgube izpopolni. Nemci bi potem le malo čet pustili tam, kar bi zadostovalo, da bi obvladali premagano krilo. O kaki nameri Nemcev, umakniti se iz Belgije, ni govora.

Berolin, 16. novembra. (Kor.) Wolffov urad poroča:

Dne 16. novembra dopoldne. Na zapadnem bojišču je bilo včeraj delovanje obeh strank radi razsajajočega viharja in snežnih zametov le neznatno.

V Flandriji so naši napadi počasi napredovali.

V Argonskem lesu smo nasprotno izvojevali nekaj večjih uspehov.

Vrhovno armadno vodstvo.

BOLGARIJA.

Iz Sofije se poroča: Brata Buxton sta prispela zopet v Sofijo ter nadaljujeta svoje agitačno delovanje. Rusofilski krogi trdé, da se rusko - bolgarska pogajanja uspešno nadaljujejo. Vlada stoji sicer še vedno na strogo nevtralnem stališču, toda merodajni krogi so vznemirjeni na eni strani vsled koncentracije turških čet v odrinskem okraju, kjer se baje zbira turška armada 160.000 mož, na drugi strani pa vsled dogodkov na bolgarsko-turški meji. V Sofijo so dospele tudi vesti velikih vojaških priprav v Romuniji. Romunska črnomska pristanišča so z minami zaprta. Na obali so nameščene težke baterije. Železniški promet je skoraj popolnoma ustavljen. Sofijski listi razpravljajo o pogojih, na katere bi morala Srbija pristati, da privoli Bolgarija v obnovitev nekdanje balkanske zveze. Tripe-lententa obljublja bolgarskim politikom zlate gradove.

GRŠKA MOBILIZIRA.

Galac, 17. novembra. Vsi grški vojaški zaveznici od letnika 1885. so vpoklicani.

Ranjenci

v c. in kr. rezervni bolnišnici št. 1 v Celovcu.

Poddes. Berchtold Franc, pp. 7, 5. Poddesetnik Burger Jožef, pp. 7, 15. Korp. Fister Jožef, pp. 7, 5. Poddes. Walter Alojzij, pp. 7, 14. Inf. Plavec Koloman, pp. 7, 13. Inf. Garibaldi Jožef, pp. 7, 5. Inf. Stöcklinger Miha, pp. 7, 9. Top. Karner Jožef, g. t. p. 3, maršk. Top. Waidacher Jakob, g. t. p. 3, maršk. Inf. Luch Janez, dpp. 4, 5. Korp. Kahr Peter, dpp. 4, 9. Inf. Hutter Jožef, dpp. 4, 10. Korp. Gritschacher Gabrijel, dpp. 4. Inf. Zupan Anton, pp. 7, 16. Poddes. Pfeifer Gašper pp. 7, 16. Inf. Pak Janez, dpp. 4, 5. Inf. Javornik Alojzij, dpp. 4, 8. Patrul. vodja Stangl Alojzij, p. 1. b. 8, 1. Top. Fal-tus Vaclav, p. t. p. 9. Inf. Maier Ožbe, dpp. 4, 4. Inf. Bernegger Jan., dpp. 4, 16. Inf. Stei-

ner Jožef, pp. 7, 12. Inf. Müller Jurij, dpp. 4, 12. Inf. Huber Peter, dpp. 4, 11. Poročnik dr. Lauseger Alojzij, dpp. 4, 16. Inf. Hoja Jakob, dpp. 4, 16. Inf. Srienec Franc, pp. 7, 13. Inf. Slugovec Pavel, pp. 7, 13. Inf. Pretzmann Albin, pp. 7, 7. Korp. Brenčič Anton, p. t. p. 9. Inf. Hrovat Jakob, dpp. 4, 10. Četovodja Čebular Franc, dpp. 4, 10. Inf. Kreutzer Šimen, dpp. 4, 9. Top. Krajnc Martin, p. t. p. 9. Inf. Žnidarko Franc, dpp. 4, 5. Inf. Ebenberger Jožef, pp. 7, 15. Inf. Grile Franc, dpp. 4, 1. Inf. Potokar Franc, dpp. 27, 16. Inf. Neuschitzer Leon, pp. 7, 11. Inf. Večko Franc, pp. 7, 13. Inf. Peitler Franc, pp. 7, 11. Štabni narednik Fluch Ivan, pp. 27, 15. Lovec Kasolnik Friderik, p. l. b. 9. Inf. Kučej Benedikt, pp. 7, maršk. Inf. Tavčar Janez, pp. 17, 5. Inf. Trzek Franc, pp. 17, 12. Inf. Rojc Franc, pp. 17, 8. Inf. Treleani Herman, pp. 7, 14. Inf. Fable Janez, dpp. 4, 3. Korp. Oblak Silvester, dpp. 4, 3. Inf. Ertl Karol, pp. 7, 9. Lovec Korenjak Janez, p. l. b. 8, 4. Inf. Kriegl Šimen, pp. 7, 2. Inf. Šašl Tomaž, pp. 7, 2. Inf. Staber Peter, dpp. 4, 13. Inf. Brandstätter Rudolf, dpp. 4, 1. Praporščak Mitteregger Herman, p. t. p. 9, 2. Inf. Thurner Jakob, dpp. 4, 5. Korp. Krametter Franc, dpp. 4, 6. Inf. Rap Gregor, dpp. 4, 9. Top. Schmidt Štefan, p. t. p. 9, maršk. 1. Inf. Pelicon Marij, pp. 87, 7. Inf. Mikula Jožef, dpp. 4, 13. Patrulni vodja Gruntar Janez, p. l. b. 8, 3. Poddes. Rupnik Henrik, pp. 7, 6. Inf. Nairz Jožef, pp. 7, 13. Inf. Šteflc Franc, pp. 7, 13. Inf. Šumah Jožef, dpp. 4, 12. Inf. Alič Janez, dpp. 4, 15. Inf. Dekleva Franc, pp. 7, 3. Inf. Sušec Vinko, dpp. 4, 15. Inf. Lipe Aleš, pp. 17, 16. Inf. Pacher Herman, pp. 7. Top. Kropf Alojzij, p. t. p. g. 4. Poddes. Ovšan Valentin, dpp. 4, 15. Inf. Janežič Jurij, pp. 7, 15.

Dnevne novice in dopisi.

Vojni kurat g. Alfonz Krenmeier iz reda oo. olivetancev na Tancenbergu pri Celovcu je bil vpoklican.

Umrila je dne 12. t. m. v Celovcu usmiljena sestra sv. Križa. č. sestra Dora Kren, stara 31 let. Rajna je bila žrtev svojega težavnega, a bogoljubnega poklica. Ob obilni udeležbi občinstva in duhovščine je bila pokopana dne 14. t. m. na pokopališču v Šmartnu pri Celovcu.

Vojno posojilo. Rotšildova banka bo za avstro-ogrsko vojno posojilo podpisala 25 milijonov. Prva moravska hranilnica je podpisala poldrugi milijon kron, češka industrialna banka en milijon kron, nižjeavstrijski hipotekni zavod štiri milijone kron, bratje Guttmann na Dunaju tri milijone kron. Dunajski mestni svet je sklenil podpisati 20 milijonov kron.

Kolera v Volšperku. Iz Volšperka se nam poroča, da so v rusinskem stanovanjsku zopet obbolele štiri osebe z znaki kolere.

Izbiranje črnovojnikov. Pri izbiranju črnovojnikov dne 17. t. m. je bilo od 96 v Celovcu pristojnih in tam bivajočih črnovojnih obvezancev 60 spoznanih za sposobne.

Promocija koroške rojakinje. Slovensko katoliško akademično društvo »Danica« na Dunaju naznanja, da bo promovirana v ponedeljek, dne 23. listopada, ob pol 11. uri dopoldne v senatni dvorani dunajskega vseučiliška članica »Danice« gdč. Angela Piskernik iz Železne Kaple doktorjem mroslovja. — Čestitamo!

V Pragi je bil promoviran doktorjem prava naš rojak gospod Čemer iz Borovelj. Čestitamo!

Prevoz dveh padlih vojakov. Dne 3. t. m. je umrl v rezervni bolnišnici v Celovcu vsled zadobljenih ran rezervni infanterist št. 82. pp. in trgovec F. Bartipan ter je bil pokopan na mestnem pokopališču v Trnjevici. Sedaj so ga izkopali in prepeljali v Rakovnik na Češkem. Dne 15. t. m. je umrl v Celovcu na zadobljenih ranah rezervni infanterist pp. št. 92 in posestnik Stepanek; mrliča so prepeljali v Smidary na Češkem.

Utonil je dne 13. t. m. v Vrbskem jezeru Šimen Buchsbaum iz Tešlinja, ki je vozil po jezeru drva.

Žagar Jože, učitelj, o kojem se je čitalo, da umira na kolero, je bolezen prestal ter se vrnil dne 11. t. m. v domobransko bolnišnico v Maribor. Kruta spremljevalka vojske je grozno učinkovala na sicer močno postavlo slov. učitelja. — Žagar Franc, tudi

učitelj in zgorajšnjega brat, ranjen v desno nogo, je tudi že na potu okrevanja.

Padel je na bojišču dr. Ferdinand Schenabl, rojen Beljačan, nazadnje profesor na gimnaziji v Klosterneuburgu.

Umril je v Celju slaščičar in hišni posestnik Karol Mörtl.

Car Nikolaj se je povrnil 16. t. m. v Carško Selo.

Ujeti Rusi pobegnili. Po nekem poročilu sta pobegnili dne 6. t. m. ruska nadporočnika Jurij Albokrinov in Eban Af-tančenko in s svojim slugo Petrovcem z gradu Varaffzalofakt na Ogrskem, kjer sta bila nastanjena kot vojna ujetnika.

Vojni ujetniki na Ruskem. Petrograd, 16. septembra. Carjev ukaz odreja, da se izplača v vojni ujetim generalom na leto 1500, štabnim častnikom 900, višjim častnikom 600 rubljev za osebo.

Padli junaki. Na severnem bojišču so padli g. Ivan Oset, posestniški sin iz Hruševca pri Št. Jurju ob j. ž. na Štajerskem; kadet Ružička, sin g. nadzornika Ružička v Ljubljani; enoletna prostovoljca Opančara in dr. Sajovic; stotnik domobranskega polka št. 27.; Ferdinand Gobanc iz Ljubljane; za dobljenimi ranami je umrl jurist Ivan Pelan, rezervni kadet 70. pešpolka; dne 25. oktobra je pri Sandovi padel, zadet od granate, narednik 22. domobranske topniške divizije Viktor Zupančič, sin gospoda Ivana Zupančiča, c. kr. nadoficijala v pokoju v Kranju; pred kratkim je padel odlikovani stotnik pešpolka št. 78. Emil Margreiter iz znane narodne rodbine Mankoč-Margreiter v Trstu. Pri Lvovu je padel stotnik 97. pešpolka Jakob Hren, sin c. kr. računskega nadsvetnika v pokoju g. Jakoba Hrena v Celovcu; padla sta tudi Jožef Milovčič, rez. kadet pešpolka št. 47 in Viktor Parna, praporščak pešpolka št. 97. — V bitki pri Hruszatycah poleg Przemysla je padel dne 16. oktobra Ciril Kraigher, praporščak bos. her. pp. št. 2.

V pomirjenju tistih, ki od svojih vojakov na bojišču ne dobijo nobenih sporočil, bodi sledeče povedano. Župnik Dolinar v Šmarjeti ima na bojišču brata Pankraca pri 7. poljskem topničarskem polku. Od tega že od konca avgusta naprej ni bilo več nobenega glasu. Dopisnica, ki so mu jo poslali 2. septembra, je prišla nazaj s pripombo: umrl, retouze! Zdej pa je pisal (27. oktobra) vojak Guzej svoji ženi, ki stanuje pri Dolinarjevih po dom. Matevščevih v Zabukovici na Štajerskem »tudi Matevšček Pankrac vas vse skupaj lepo pozdravlja, sva blizu skupaj.« Iz tega sledi, da ali pošta ne more vsega zmirom imeti v redu ali pa vojaki pisati ne morejo. Neki vojak piše svoji ženi, »pišem Ti že deveto karto.« Ona pa je edino to dobila. Drugi vojak piše na pokrovčku od frankove cikorije, ki ga je slučajno našel. Mnogokrat papirja ali dopisnice ne morejo dobiti ali pa svinčnika.

Pogreša se rezervist Ivan Fugger, c. kr. domobranski pešpolk št. 4, oddelek strojnih pušk 1/4, doma iz Št. Jakoba v Rožu. Dne 26. avgusta je zadnjič pisal svojim. Na njega naslovljena pisma se vračajo s pripombo: nazaj — ranjen. Komur bi bilo kaj o njem znanega, se uljudno prosi, da sporoči njegovemu bratu Franc Fugger, c. kr. finančni nadstražnik v Liesing im Le-sachtal, Koroško.

Razno iz vojne.

ŽENSKA — KOZAK.

V neko bolnišnico v Kijevu na Ruskem so med drugimi ranjenci pripeljali tudi nekega ranjenega kozaka. Pri previjanju rane se je izkazalo, da je ta kozak — ženska. Izjavila je, da je soproga mladega ruskega častnika. Ko je bila proglašena mobilizacija, se je zglašila tudi ona in je bila faktično uvrščena v deseti kovaški polk. O priliki nekega hudega boja je dvignila nekega težko ranjenega pešca k sebi na konja, da odjaše z njim do ambulance, a je bila pri tem poslu sama ranjena.

NA LOVČENU.

Budimpešta, 16. novembra. Iz Dubrovnika se poroča: Neugodno vreme zelo vpliva na akcijo Francozov in Črnogorcev. Ujeti črnogorski vojaki pripovedujejo, da je francoska artiljerija na Lovčenu zelo malodušna, ker se ne more braniti proti mrazu. Med nočno stražo je že več francoskih vojakov zmrznilo in razen opoldne je okolica Kotorja v megli. Na gorah že sega sneg do kolen. Tudi obal je zaprta v meglo in francosko brodovje, ki dosedaj ni imelo uspeha, je zelo ovirano.

BOSANSKI TURKI POZDRAVLJAJO VOJNO.

Iz Sarajeva se nam poroča: Na Vernih duš večer je imel mesec čudno svetlobo. Okoli njega je bil širok kolobar, zelo svetel, a v njem manjši in temnejši. Neposredno okoli meseca je bila svetloba izredno močna. Ljudje so se po ulici ustavljali in opazovali ta prizor. Naši mohamedanci so zelo veseli, ker je začela Turčija vojno. Ko je došel prvi glas, so pred turškim konzulatom preredili ovacijo. Vsak čas pripeljejo sem srb-ske vojne ujetnike; oblečeni so slabo in jim je videti, da gladujejo, z lic se jim bere nezadovoljnost.

Najnovejša poročila.

BOJI S SRBLI.

Dunaj, 18. novembra. (Uradno.) Z južnega bojišča se poroča 18. novembra: Na južnovzhodnem bojišču je več velikih bojev, na razrušenih prehodih preko Kolubare so naše čete že na drugi strani brega.

Dne 16. t. m. smo ujeli 1400 Srbov in zaplenili mnogo vojnega materijala.

VELIKA BITKA NA RUSKEM POLJSKEM.

Dunaj, 18. novembra. (Uradno.) Operacije zaveznikov so prisilile ruske glavne moči k bitki na Rusko-Poljskem, ki se je na celi fronti pod ugodnimi pogoji razvila. Ena naših bojnih skupin je včeraj ujela 3000 Rusov.

Napram tem velikim bojem ima prodiranje ruskih močij proti Karpatom le podrejeni pomen. Pri prodiranju iz Grybowa je bila močna sovražna kavalerija s presenetljivim ognjem naših baterij razpršena.

ODLIKOVANJE POVELJNIKA III. VOJNEGA ZBORA.

Dunaj, 18. novembra. (Uradno.) Poveljnik III. vojnega zbora, general infanterije Colerus pl. Geldern, je v priznanje za hrabro in uspešno vodstvo svojega zbora odlikovan z redom železne krone I. razreda z vojno dekoracijo.

BOJI NEMCEV Z RUSI.

Berolin, 18. novembra. (Uradno.) Na Poljskem so se severno od Lodza razvili novi boji, katerih odločitve še ni.

Južnevzhodno od Soldau smo prisilili sovražnika, da se je umaknil na Mlawo.

Na skrajnem severnem krilu je bila premagana 16. in 17. novembra močna ruska kavalerija in vržena nazaj preko Fillkallen.

BOJI NA ZAHODNEM BOJIŠČU.

Berolin, 18. novembra. Boji na zahodnem Flanderskem trajajo dalje. Položaj bistveno ni izpremenjen.

V argonskem gozdu so naši napadi uspešno napredovali.

Francoski napadi južno od Verduna so bili odbiti. Neki napad na naše pri St. Mihiel na zahodni breg reke Maas potisnjene moči se je, ko je začetkoma imel uspeh, popolnoma ponesrečil.

Naš napad južnovzhodno Cireyja je primoral Francoze, da so zapustili en del svojih stališč.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Chatillon so naše čete z naskokom
vzele.

BOJI MED TURŠKO IN RUSKO MORNA- RICO.

Carigrad, 19. novembra. Glavni turški stan je objavil včeraj sledeči uradni komunikate: Turško brodovje, ki je šlo v Črno morje, da bi poiskalo rusko brodovje, je včeraj zadelo na višini Sebastopolja na dve oklopni ladji in pet križaric. Razvil se je boj. Sovražno brodovje je odplulo v smeri na Sebastopol nazaj, preganjano od turških vojnih ladij. — Turška »Agence Otomane« pa prinaša iz glavnega stana o tem boju sledeče poročilo: Turško brodovje je napadlo rusko, ki se je predrznilo obstreljevati Trapezunt, pred Sebastopoljem. Neka ruska oklopna je dobila težke poškodbe. Ostale ladje so ušle v smeri proti Sebastopolju. Naše brodovje jih zasleduje.

NESREČI NAŠIH NASPROTNIKOV NA LOVČENU.

Dunaj, 19. novembra. Francoski aeroplan je padel nad Lovčenu na zemljo in se razbil. Pilot je mrtev. Francoski top na Lovčenu je eksplodiral. Poveljnik artiljerije na Lovčenu, podpolkovnik Franković, in štiri topničarji so ubiti.

TURČIJA V VOJSKI.

Poročilo turškega glavnega stana.

Carigrad, 19. novembra. (Kor. urad.) Turški glavni stan poroča: Na vseh bojiščih se boji uspešno nadaljujejo. Turške čete, ki operirajo proti Egiptu, so zavzele kraj Kalat-ul-Nahl, ki leži 120 km daleč na drugi strani meje, in razobesile turško zastavo.

Turške čete, ki so pri Lazistanu stopile na ruska tla, so po hudem boju premagale Ruse in jim zadale velike izgube. Turki so ujeli 100 Rusov in zaplenili dva gorska topova.

Carigrad, 19. novembra. Turški glavni stan poroča: V boju pri Köpriköi so turške čete poraženim Rusom poleg že sporočenega plena odvzele še 5 strojnih pušk.

Darovi.

poslani »Slovenskemu komiteju« v Celovcu.

Za božičnico za vojake je podarila neimenovana 1 K.

Za podporo vojnih namenov. Mohorjani v Podkloštru 11 K 40 vin.; iz nabiralnika sv. Antona 4 K 20 vin.

Velikovec. Podružnica »Rdečega križa« v Velikovcu je prejela sledečo zbirko, nabrano v Črni: Dr. Šimen Hochenwarter 100 kron, zbirka gdč. Krajcar 85 K 40 vin., cerkveno darovanje 72 K 38 vin., zbirka Ane Pavlc 55 K 19 vin., Šimen Mihev 34 K, izkupiček za trakove »Rdečega križa« 30 K 70 v., »Hranilnica in posojilnica« 20 K, Krulec 17 K, Peter Kohlenbrand 19 K 32 vin. Po 10 kron so darovali: J. Dobrovč, V. Razgoršek, M. Punzengruber, J. Prah, Sibitz, Wurzer, M. Witasek, »N. delav. zveza«, J. Grolnik, omizje pri Geršaku, Jan. Prislau. Zbirka gdč. Otič 213 K 8 vin., zbirka g. učitelja Unca 30 K.

Kupujte pri tvrdkah, ki in- serirajo v „Miru“!

Organist in cerkvenik (tenorist, ceciljanec) išče službe, če mogoče tako, da bi imel sestro pri sebi. Naslov pove upravništvo „Mira“ št. 54.

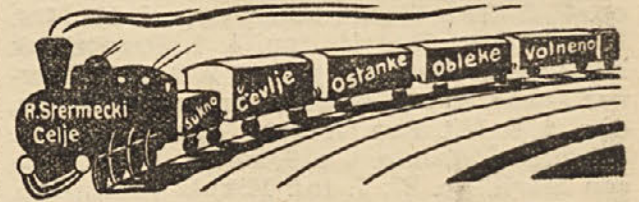
Tržne cene v Celovcu

12. novembra 1914 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg		80 litrov (biren)	
	od	do	K	v
	K	v	K	v
Pšenica	—	—	—	—
Rž	34	14	36	20
Ječmen	—	—	—	—
Ajda	34	70	37	10
Oves	21	—	22	50
Proso	—	—	—	—
Pšeno	—	—	—	—
Turščica	—	—	—	—
Leča	—	—	—	—
Fižola, rdeča	—	—	—	—
Repica (krompir)	8	—	9	40
Deteljno seme	—	—	—	—
Seno, sladko	6	50	8	—
„ kisló	5	—	6	50
Slama	5	—	6	50
Zelnate glave po 100 kos.	14	—	17	—
Repa, ena vreča	1	60	2	—
Mleko, 1 liter	—	24	—	28
Smetana, 1 „	—	60	1	20
Maslo (goveje), 1 kg	2	80	3	20
Sur.maslo (putar), 1 „	2	60	4	—
Slanina (špeh), pov. 1 „	2	40	2	80
„ sur. 1 „	2	40	2	80
Svinjska mast	2	20	2	40
Jajca, 1 par	—	—	—	26
Piščeta, 1 par	2	80	3	20
Race	—	—	—	—
Kopuni, 1 par	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	20	—	—
30 „ „ mehka, 1 „	2	—	—	—

Živina	Počrez		100 kilogr.		Prignalo	Prodalo
	od	do	živa	zaklana		
	v kronah					
Konji	—	—	—	—	—	—
Biki	240	—	—	—	1	1
Voli, pitani	540	—	88	94	8	6
„ za vožnjo	510	520	—	—	12	8
Junci	350	384	—	—	7	4
Krave	280	550	70	74	64	36
Telice	300	—	—	—	2	2
Svinje, pitane	—	—	—	158	160	21
Praseta, plemena	12	52	—	—	250	180
Ovce	—	—	—	—	—	—
Koze	—	—	—	—	—	—

Somišljeniki — zahtevajte
v gostilnah — računske list-
ke „Slovenske Straže“! Na-
ročajo se v pisarni „Sloven-
ske Straže“ v Ljubljani.

in razno moderno blago za moške in ženske obleke
razpošilja po najnižjih cenah

Jugoslovanska razpošiljalna

R. STERMECKI v Celju 308, Štajersko.

Pišite po glavni ilustr. cenik dez več tisoč stvari, kateri se
vsakemu pošlje zastonj. Pri naročilih iz Srbije, Bolgarije,
Nemčije in Amerike je treba denar naprej poslati.

Prva južnoštajerska vi- narska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča za-
jamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljše
kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na sortimentna fina
vina v buteljkah.

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo!
Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibajte se brezvestnih tujih agentov,
ogrskih in laških vinotrčev in naročite vino pri doma-
čem podjetju južnoštajerskih vinogradnikov.

Absolutno zajamčeno

pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi na Kranjskem oddaja
vsled priporočila knezoškofijskega ordinariata pristna
bela mašna vina, letnik 1912 po 56—60 K, letnik 1913
po 40—45 K, postavljeno kolodvor Ajdovščina. Sortirano
vino rizling po 60 K, beli burgundec po 70 K, „Zelen“
po 80 K. — V zalogi je tudi tropinsko žganje liter po
K 2-30. — Kleti nadzoruje vipaški dekan. — Sprejmejo
se zanesljivi zastopniki za razprodajo.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

ZASTONJ

dobi vsakdo 2 para močnih ženskih ali moških nogavic,
3 lepe žepne robce, 1 volneno ruto za na glavo ali moški
klobuk, kdor naroči: 4 1/2 m finega volnenega zimskega
blaga za žensko obleko v poljubni barvi za: K 9-50 ali v
boljši kakovosti za K 12-50

SAMO v Prvi gorenjski razpošiljalnici IVAN SAVNIK, Kranj št. 162.

Za neugajajoče se vrne denar ali zamenja!

Za neugajajoče se vrne denar ali zamenja!

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica K 8.000.000.

Rezervni fondí okroglo K 1.000.000.—.

Denarne vloge na
knjižice se obre-
stujejo po

4 %

od dneva vloge
do dneva vzdiga.
Rentni davak
plača banka sama.

Kolodvorska cesta 27, v lastni hiši.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in
vnovčuje zapadle kupone.

Daje predjme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke
proti kurzní izgubl.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije.
Eskompt in incasso menic. Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spjletu, Trstu,
Sarajevu, Gorici in Celju.

Denarne vloge v tekočem računu obrestujejo se:

po dogovoru od 4 % naprej.